

[Albertsen.]

uden at have et klart dokumenteret materiale, som kunne påvise nødvendigheden heraf. Dette så meget mere som det elendige kompromis, de tre regeringspartier havde fundet frem til, på ingen måde kunne siges at være nogen som helst form for løsning eller noget som helst, der pegede fremad eller i sig selv havde et indhold i form af argumenter eller materiale, der kunne berettiggende foreslåede ændringer.

Derfor mente vi — og vi er selvfølgelig glade for, at denne erkendelse nu deles af regeringspartierne og ministeren — at det, der skulle gennemføres, var ændringer for de såkaldte ferieområder eller sommerhusområder, men med hensyn til det afgørende, det principielle og det generelle, skulle disse problemer behandles i en kommission, der kunne kigge på disse ting. Jeg skal da ikke hovere over for ministeren, men kun udtale min glæde over, at ministeren nu så sent, som det er tilfældet, men alligevel ikke for sent, har accepteret det, vi foreslog, og at der nu er almindelig tilslutning hertil.

Jeg skal i denne forbindelse kun udtale tilfredshed med det oplæg, som ministeren har redegjort for over for udvalget med hensyn til kommissoriet for den kommission, der skal nedsættes.

Det er ikke ukendt, at vi ved første behandling og under udvalgsarbejdet har givet udtryk for, at spørgsmålet om åbningstider ikke alene er et spørgsmål om forretningslivet og det, der normalt forbindes med forretningslivet, men også er et spørgsmål om den offentlige service og om lægers, hospitalers og andre instansers åbningstider såsom sparekasser, banker m. v. Jeg er helt klar over, at nogle af de ting, jeg her taler om, ligger uden for ministerens ressort. Men jeg har forstået at ministeren er åben for, at kommissoriet også kan omfatte disse ting, men at en forudsætning herfor må være, at de berørte ressortministre vil være indforstået hermed. Jeg vil bede om, at ministeren ved denne lejlighed bekræfter det, han her over for udvalget har fremhævet, og at han vil tilstræbe, at de bliver taget med i kommissionsbehandlingen.

Blandt de øvrige ændringer, som vi er nået frem til, og som der foreligger en nogenlunde enig indstilling om, er en af de væsentligste vel nok afklaringen af den så-

kaldte grænsehandel. Formuleringen af ministerens oprindelige lovforslag kunne jo nok give afledning til tvivl om, hvad det egentlig var, man mente. Vi mener, at den ændring, der nu foreslås, klargør hele dette problem: der er kun tale om den dansk-tyske landegrænse. Vi har under forhandlingerne fået tilsagn om, at der hermed kun menes et kilometermæssigt begrænset område; det er ikke hele landsdelen, det er ikke en ny grænse, vi skal til at instituere, det er et område, hvor åbningstiderne nogenlunde kan blive en naturlig pendant til det, der forekommer af lignende åbningstider på den anden side af den dansk-tyske grænse, og det er vi tilfredse med.

Vi synes også, at hvad angår tilladelse til åbning, når det drejer sig om turistbesøg og om rutebilstationer og andre steder, er det resultat, vi har fået ud af forhandlingerne, tilfredsstillende.

Men jeg vil dog gerne sige om spørgsmålet om sommerhusområdet, at det bliver jo nok nødvendigt, at der trods alt kommer til at foreligge visse retningslinjer. For selv om vi i princippet siger, at det spørgsmål må de enkelte kommunalbestyrelser tage stilling til og behandle ud fra en rimelig fortolkning af loven, så vil det jo nok ikke være særlig behageligt, om der udvikler sig en vild konkurrence om, at man bogstavelig talt kan holde åbent hele døgnet, og om, hvem der er mest liberal eller mindre restriktiv, eller hvad man nu ellers vil bruge som argumenter, hvis man vil gå meget langt på disse områder. Jeg tror, det vil være nyttigt, om ministeren ved denne lejlighed antyder, hvad han har tænkt sig på disse områder, således at vi ikke her åbner en dør, så vi slet ikke har mulighed for at kontrollere, hvad der overhovedet kommer ud af denne ordning.

Jeg vil også gerne sige, at det er jo ikke alene spørgsmålet om i nogen grad at acceptere gældende praksis — det er der vel nok i høj grad tale om, det har vel nok i nogen grad været inspirationskilden for ændringsforslag for ministerens vedkommende — men hvis det er nogenlunde samme omsætning, det drejer sig om, er det kun et spørgsmål om flytning af den, og så er det selvfølgelig klart, at det er kunderne og forbrugerne, det gælder. Men hver gang man åbner i særlig grad på ét område, er det næsten